

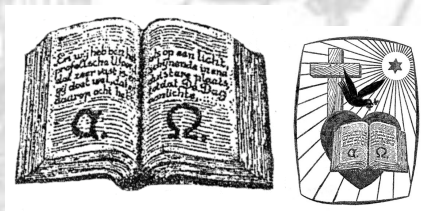
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

De dag van Jezus Christus en de dag des Heren

Ons Schriftgedeelte vinden wij in de Filipensenbrief hoofdstuk 1 vers 3-11, waar wij lezen in het Woord van God:

“Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk; immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe. Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.

Zo van u allen te denken spreekt voor mij dan ook vanzelf, omdat ik u op het hart draag, daar gij allen, zowel bij mijn gevangenschap als bij mijn verdediging en bevestiging van het evangelie, deelgenoten zijt van de mij verleende genade. God toch is mijn getuige, hoezeer ik met de ontferming van Christus Jezus naar u allen verlang.

En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid, om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus, vervuld van de vrucht van gerechtigheid, welke door Jezus Christus is, tot eer en prijs van God”.

In de veren 5 en 6 van dit Schriftgedeelte worden ons verschillende dagen genoemd: (vers 5) “...wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe”, de eerste dag en in het volgende vers: “Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus”.

We zien dus de eerste dag, waarin God in Christus dit werk aan hen begonnen is, welk wonderbaar werk van God zal worden voltooid op de dag van Christus Jezus.

Dat is iets geweldigs, want dit grote werk Gods in Jezus Christus is het werk van de nieuwe schepping. De oude schepping schiep God in zes dagen en een zevende dag. Hier hebben we het werk Gods van de nieuwe schepping.

Voordat wij hiermee verder gaan en dit vooral vanuit het Nieuwe Testament gaan bezien, wil ik beginnen met u duidelijk te maken, dat die dag van Jezus Christus – dat is dus als het werk van God voltooid zal zijn in de gelovigen – een totaal andere dag is dan de dag des Heren.

Vele verwarren die twee met elkaar of denken dat ze gelijk zijn, maar dat is beslist niet het geval. De dag van Jezus Christus, als Hij het werk aan de Zijnen voltooid zal hebben, gaat vooraf aan de dag des Heren en het is zelfs zo dat de dag des Heren nooit zal kunnen komen eer de dag van Jezus Christus geweest is.

Wat leert de Schrift ons over de dag des Heren? Het is de dag, dat God in Christus gericht zal gaan houden over deze wereld, een afvallig mensdom, een afvallig Jodendom en een afvallig christendom. Het is een dag van de grote toorn Gods die komen zal als Hij rechtvaardig zal richten.

Een dag die over deze wereld en voor allen die niet tot het geloof in Christus zijn gekomen, plotseling zal komen als een *dief in de nacht*. Ik lees u een paar Schriftgedeelten over deze geweldige dag des Heren, een dag van ontzetting voor allen die hier op aarde zullen wonen en leven, als Gods rechtvaardige toorn zal komen.

Handelingen 2:19-20: “*En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed en vuur en rookwalm. De zon zal veranderen in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en doorluchtige dag des Heren komt*”.

In het Oude Testament wordt deze dag ook veelvuldig genoemd en eigenlijk staat daar in de grondtekst in het Hebreeuws voor “*dag des Heren*”, “*de dag van Jaweh*”. Ik noem u een enkele plaats, opdat het u duidelijk wordt dat het een dag van ontzetting en verschrikking is voor hen die dat zullen meemaken.

Jesaja 13:6-13: *“Jammert, want de dag des Heren is nabij; hij komt als een verwoesting van de Almachtige. Daarom worden alle handen slap en elk mensenhart versmelt. Ja, zij zijn verschrikt, krampen en weëen grijpen hen aan, als een barende krimpen zij ineen; de een ziet verbijsterd de ander aan, hun gelaat staat in vlam. Zie, de dag des Heren komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om de aarde tot een woestenij te maken en haar zondaars van haar te verdelgen. Want de sterren en de sterrenbeelden des hemels doen hun licht niet stralen, de zon is bij haar opgang verduisterd en de maan laat haar licht niet schijnen.*

Dan zal ik aan de wereld het kwaad bezoeken en aan de goddelozen hun ongerechtigheid, en Ik zal de trots der overmoedigen doen ophouden en de hoogmoed der geweldenaars vernederen. Ik zal de stervelingen zeldzamer maken dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir. Daarom zal Ik de hemel doen wankelen en de aarde zal bevend van haar plaats wijken door de verbolgenheid van de Here der heerscharen, ten dage van zijn brandende toorn”.

Dit Woord spreekt voor zichzelf. Dan een paar plaatsen in het Nieuwe Testament, waar ons hetzelfde verteld en aangekondigd wordt. Allereerst Openbaring 6: als straks de Here Jezus Christus het zesde zegel verbreekt en Zijn Gemeente bij Hem is in de hemel rondom de troon, want zij zal immers met Hem richten, ze is tot Hem vergaderd op de heerlijke dag van Jezus Christus, dan zien wij, in vers 12-17, wat er gebeurt:

“En ik zag, toen Hij het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd geheel als bloed. En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgeboom zijn wintervijgen laat vallen, wanneer hij door een harde wind geschud wordt. En de hemel week terug als een boekrol, die wordt opgerold, en alle berg en eiland werd van zijn plaats gerukt.

En de koningen der aarde en de groten en de oversten over duizend en de rijken en de machtigen en iedere slaaf en vrije verborgen zich in de holen en de rotsen der bergen; en zij zeiden tot de bergen en tot de rotsen: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan?”

Dat is dus de dag des Heren. Nóg een plaats en dan is het wel duidelijk dat we met die dag des Heren als gelovigen niets van doen hebben, want wij zullen dan al bij de Heer zijn.

2 Petrus 3:10-12a: *“Maar de dag des Heren zal komen als een dief. Op die dag zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen door vuur vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden. Daar al deze dingen aldus vergaan, hoedanig behoort gij dan te zijn in heilige wandel en godsvrucht, vol verwachting u spoedende naar de komst van de dag Gods”.*

Nergens in het Nieuwe Testament vinden wij, dat de ware gelovige, die Jezus Christus toebehoren, moeten uitzien naar de dag des Heren. Altijd worden de gelovigen vermaand en vertroost om uit te zien naar de blijde dag van Jezus Christus die voor hen komt. De dag des Heren komt voor allen die in duisternis zitten en in duisternis leven, die het licht van de genade niet hebben gegrepen.

Maar voor Gods kinderen, die in het licht wandelen en de Here Jezus toebehoren, deze kinderen van het licht en kinderen van de dag, voor hen komt de dag van Jezus Christus, waar wij met blijdschap en verlangen naar mogen uitzien.

Dan wordt het grote werk van de verlossing, het grote herscheppingswerk Gods in Jezus Christus, aan hen voltooid en daarom gaat deze dag van Jezus Christus vooraf aan de dag des Heren, de *“dies irae”*, de dag van Gods toorn, zoals die dag in de kerkelijke tradities wordt genoemd.

Wij hebben al gezien, dat het grote verlossingswerk Gods begint in de gelovigen bij de eerste dag en voltooid zal worden bij de dag van Jezus Christus. De eerste dag, die is gekomen voor allen die God roept, bij de eerste komst van de Here Jezus Christus hier op aarde, Zijn eerste komst dus in vernedering. Toen moest Hij het fundament leggen van de nieuwe schepping en dat fundament is Hijzelf.

Ik lees een paar teksten met u over het werk dat op de eerste dag door Hem voltooid is. In Johannes 4:34 zegt de Here Jezus, toen Hij dus nog hier op aarde was en voor het kruis stond: *“Mijn spijze is de wil te doen desgenen, die Mij gezonden heeft, en zijn werk te volbrengen”*.

Hij kwam om een geweldig werk Gods te volbrengen, dat God begint op die eerste dag. Gaan wij nu naar Johannes 17, waar de Here Jezus vlak voor Zijn kruisdood staat. Dit hogepriesterlijk gebed behoort eigenlijk al tot de tijd na Zijn kruisdood en opstanding, want nu is Hij de Hogepriester die voor ons bidt en pleit.

Johannes 17:3-5: *“Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt. Ik heb U verheerlijkt op de aarde door het werk te voleindigen, dat Gij Mij te doen gegeven hebt. En nu, verheerlijk Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was”*.

Het Hogepriesterlijk gebed is dus eigenlijk, al staat het voor de kruisiging, het gebed dat de Heer nu bidt bij de Vader. Als dat grote werk is afgesloten doordat Hij Zich als een smetteloos offer aan God heeft gebracht en Hij daar al onze zonden in Zijn Lichaam heeft gedragen en ook ons als zondaren mee gekruisigd heeft en doen sterven in Zijn lichaam in Zijn dood, om die zondaar te begraven in Zijn graf en hem dan in Hemzelf te doen verrijzen in Zijn lichaam als die nieuwe schepping, dan roept de Here Jezus aan dat kruis **“HET IS VOLBRACHT”**, namelijk het grote fundamentele werk Gods, dat tot stand kwam door Zijn vleeswording, Zijn lijden, Zijn offerdood, Zijn opstanding en verheerlijking.

Toen brak voor ons Jood en heiden, die God tot het geloof roept, de dag des Heils aan, waarin wij ook vandaag nog leven, maar die ten einde spoedt, zoals Paulus in 2 Corinthe 6:2 zegt. *“Nu is het de dag des heils”*. God zegt dus in deze tijd, dat wij het evangelie van de genade, dat Jezus Christus ons verkondigt in al Zijn rijkdom en heerlijkheid, niet alleen moeten horen, maar daaraan ook moeten gehoorzamen en het aanvaarden.

Zo gauw een zondaar dat evangelie hoort, en er aan gehoorzaamt en hart en leven overgeeft aan de Here Jezus Christus, breekt ook in die man of vrouw de eerste dag aan van het nieuwe leven. Dat is de dag van onze wedergeboorte en deze eerste dag moet ook in ons persoonlijk leven zijn beslag krijgen.

In Johannes 6:27-29 roept de Here Jezus de Joden op in Hem te geloven: *“Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen u geven zal; want op Hem heeft God, de Vader, zijn zegel gedrukt. Zij zeiden dan tot Hem: Wat moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken? Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft”*.

Voor ons breekt dus ook die eerste dag aan in ons leven, zoals wij dat in Filipensen 1:5 zo duidelijk zien, waar Paulus dankt voor hen met blijdschap: *“wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe”*.

Deelhebben aan de prediking van het evangelie, dat is het evangelie wat Jezus Christus verkondigt en deelhebben aan het evangelie wil dus zeggen deelhebben aan Jezus Christus Zelf die in dit evangelie verkondigt wordt. Zo gauw een zondaar of zondares deel krijgt aan Jezus Christus breekt ook in die mens de eerste dag aan.

Dan is God een wonderbaar werk in die man of vrouw begonnen, dan gaat de kracht Gods werken, een enorm geweldige kracht. Paulus spreekt over een dubbele krachtwerking Gods tot redding van zondaren. Hij spreekt allereerst over de kracht van de gekruisigde Christus, het kruis: *“Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid, maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht Gods”*. (1 Korintiërs 1:18)

Wij leven in een moderne tijd, waarin de mens ook geïnspireerd door de demonen komt tot het geheim van atoomsplitsing en atoomfusie: wanneer atomen, minuscuul kleine deeltjes van de materie die om een kern heen draaien gesplitst worden, van elkaar worden gehaald, dan komt er een enorme kracht los, die alles kan vernietigen.

Welnu, als de almachtige Schepper in het kleinste deeltje van Zijn schepping dat met zulke enorme krachten samengebonden wordt, zodat als het gesplitst wordt er een kracht vrijkomt tot een verschrikking, wat denkt u dan welk een kracht er vrijkomt als God de Schepper een ogenblik gedeeld wordt en wel op het kruis van Golgotha?

Daar is God de Vader en God de Zoon, die alles geschapen heeft, een ogenblik voor onze zonden losgekomen: *“Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten”?*

Wat denkt u dat daar voor een kracht vrijgekomen is, die alle zonden, alle ongerechtigheid, alle boosheid en de duivel, voor eeuwig zal teniet doen! Ook uw oude mens als u zich aan Jezus Christus en Die gekruisigd overgeeft. Dan zal de kracht Gods in u gaan werken en die oude mens in Zijn dood wegdoen.

Maar er is nog een tweede kracht, Paulus spreekt daarover in 2 Korintiërs 13:4. *“Hij (dat is Jezus Christus) is gekruisigd uit zwakheid, maar Hij leeft uit de kracht Gods. Welnu, wij zijn zwak in Hem (in dat kruis), maar wij zullen met Hem leven voor u uit de kracht Gods”.*(dat is de kracht van de opstanding)

Er vond niet alleen een wonderlijke deling plaats op dat kruis, maar ook een fusie, want God liet Zijn Zoon niet alleen. Toen Hij een ogenblik om onzent wil van God verlaten was en Hij in de dood ging, Zijn ziel in het dodenrijk en Zijn lichaam in het graf, toen kwam Gods Geest om Hem uit de doden te doen verrijzen en opstaan als het Hoofd van de nieuwe schepping.

En nu zijn Ze weer voor eeuwig verbonden, Vader en Zoon, maar ook allen die de Zoon toebehoren. Want fusie wil zeggen: deeltjes worden gefuseerd, komen weer bij elkaar en ook dan komt er een enorme kracht vrij en dat is de kracht Zijner opstanding die in u en mij gaat werken, zodat we overwinnaar zijn over onze zonden, de zondemacht over het oude vlees, het oude ik, de wereld en satan en zijn trawanten.

Maar niet alleen een kracht om het oude teniet te doen, maar veel meer de heerlijke kracht van Zijn opstanding om die nieuwe schepping te worden; want Hij leeft en wij zullen met Hem mee leven door alle eeuwigheid. In de Zoon zijn wij als het ware niet alleen gefuseerd met de Vader, maar worden wij ook met de Vader en de Zoon één gemaakt door de Heilige Geest. Is dat niet een wonderbare zaak?

Daarom kunnen Gods kinderen onmogelijk de dag des Heren hier beleven, want dat is een dag van Gods toorn en God kan toch niet toornen over Zichzelf? Over Jezus Christus? Dus ook niet over allen die Hem toebehoren, Zijn kinderen, geborgen in Jezus Christus in God de Vader. Gefuseerd voor eeuwig. Laten wij leven uit deze kracht.

Paulus zegt in Filipenzen 3:10-11: *“Dit alles om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, of ik, aan zijn dood gelijkvormig wordende, zou mogen komen tot de opstanding uit de doden”.* Daar jaagt Paulus naar: dat hij Hem gelijkvormig mocht worden in Zijn dood, maar vooral in Zijn opstanding. Dat dit ook voor ons zo moge zijn!

Wij hebben gelezen in Filipenzen 1:6: *“Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen (op die eerste dag), dit ten einde toe zal voortzetten”.* Dat grote goede werk Gods wat in ons begonnen is bij onze bekering en wedergeboorte, moet voortgezet worden totdat de dag van Christus aanbreekt en Hij het bij ons zal voltooien.

Vandaar ook dat Paulus zegt: *“.....wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe”.*

Hebben wij deel aan Jezus Christus waardoor wij deelhebben aan de kracht van Zijn kruis en de kracht Zijner opstanding, dan zal Hij door de Heilige Geest Die dat goede werk begonnen is dit ook voortzetten totdat de dag van Jezus Christus verschijnt.

Waarin bestaat dat werk: in onze heiligmaking. Toen de Here Jezus na het volbrachte werk op het kruis en Zijn opstanding naar de Vader ging, toen ging Hij dat werk voortzetten als onze grote Hogepriester, Die ook vanaf die verhoogde plaats de Heilige Geest heeft uitgestort, de Geest van de Vader en de

Zoon, die dat geweldige werk niet alleen in ons begint maar ook voort wil zetten. De Schrift zegt: *“Maar uit Hem is het, dat gij in Christus Jezus zijt, die ons van God is geworden: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing, opdat het zij, gelijk geschreven staat: Wie roemt, roeme in de Here”*.

Hij is mijn roem, Hij is mijn alles. Dat werk van de heiligmaking gaat Hij voortzetten totdat de grote dag komt van de uiteindelijke verlossing van dit zondige sterfelijke lichaam, dan krijgen wij een lichaam aan Hem gelijkvormig en zullen wij Hem zien gelijk Hij is en aan Hem gelijk zijn.

Blijven wij trouw, dat wil zeggen dat wij in volkomen overgave en toewijding aan Hem blijven, dan kan Hij dat werk dor Zijn Geest voortzetten. Paulus zegt: *“De Here nu is de Geest; en waar de Geest des Heren is, is vrijheid. En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is”*.

De Heer is getrouw! Nu slaan wij een plaats in het Nieuwe Testament op, waarin de dag van de Here Jezus voorkomt en dat is aan de avondmaalstafel. Matth. 26:29: *“Doch Ik zeg u, Ik zal van nu aan voorzeker niet meer van deze vrucht van de wijnstok drinken, tot op die dag, dat Ik haar met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk mijns Vaders”*.

Dat is de dag van Jezus Christus, als Hij de Zijnen thuis vergadert. De Heer stelt het avondmaal in en Hij zegt: *“Doet dat tot Mijn gedachtenis totdat Ik kom”*. De Here Jezus legt als de Zoon Gods een plechtige gelofte af aan deze avondmaalstafel: Hij zal niet meer iets van de vrucht van de wijnstok drinken en tot Zich nemen tot op de dag dat Hij Zijn gelofte heeft betaald. Wat is dat voor een gelofte? Dat is de Nazireeërsgeefte.

U vindt dat in Numeri 6:2-5: *“Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: Wanneer iemand, man of vrouw, een bijzondere gelofte wil afleggen, de nazireeërgelofte, om zich aan de Here te wijden, dan zal hij zich van wijn en bedwelmende drank onthouden, geen azijn van wijn of van bedwelmende drank drinken noch enige uit druiven bereide drank, en geen druiven eten, noch verse noch gedroogde. Al de tijd van zijn nazireeërschap zal hij niets eten, dat van de wijnstok afkomstig is, van de pitten af tot de toppen der ranken toe. Al de tijd van zijn nazireeërgelofte zal geen scheermes over zijn hoofd komen; totdat de tijd, voor welke hij zich aan de Here gewijd heeft, ten einde is”*.

Is dat geen geweldige zaak: de Here Jezus Die deze vrijwillige nazireeërgelofte doet aan Zijn tafel, bestemd voor hen die aan Hem deelhebben, aan het brood en aan de wijn, dat wil zeggen aan Zijn vlees en aan Zijn bloed. Met hen heeft Hij het verbond gesloten, het nieuwe verbond in Zijn bloed en Hij zal hen heiligen, zodat zij straks in het huis van de vader kunnen zitten aan de tafel van God zelf, Zijn koninklijke tafel. Dat moet ons stil maken. Hij is getrouw om dat werk wat Hij in u en mij begonnen is voort te zetten tot Zijn dag, maar wij moeten dat gewillig laten doen, getrouw blijven van onze kant.

Nu wil ik nog enkele plaatsen met u door nemen waar deze Dag vermeld wordt. Ten eerst 1 Tessalonicenzen 5:4. *“Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des daags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn”*.

Hij zegt: *gij zijt allen kinderen des lichts*”. Is dat zo? Dat kan alleen als Jezus Christus ons verlicht heeft, Hij Die het ware licht is dat schijnt in onze harten. Zijn wij kinderen des lichts, dan zijn wij kinderen van Jezus Christus, kinderen van God en dan wandelen wij ook in dat licht en zijn wij kinderen van de dag.

Dat kan niet anders, want dan behoren wij aan de dag van Jezus Christus toe, een dag die Hij voltooit als Hij straks komt voor de Zijnen. Daar komt het allereerst op aan: behoren wij de Here Jezus toe, dan behoren wij aan de dag en dan komt de dag des Heren niet voor ons, maar alleen voor hen die in de duisternis zijn.

De tweede plaats waar deze dag vermeld staat vinden wij in 1 Korintiërs 1:6-9. *“gelijk het getuigenis aangaande Christus onder u bevestigd is, zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt, terwijl gij uitziet naar de openbaring van onze Here Jezus Christus. Hij zal u ook bevestigen ten*

einde toe, zodat gij onberispelijk zult zijn op de dag van onze Here Jezus Christus. God is getrouw, door wie gij zijt geroepen tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus, onze Here”.

Hier zien wij onze verantwoordelijkheid: God is getrouw en zal het werk voortzetten, maar Hij vraagt van ons om gemeenschap te blijven onderhouden met onze Here Jezus Christus, door Zijn Woord en vooral door Zijn Geest, een liefdesgemeenschap met Hem dag en nacht.

Dat kan, als wij Hem leren kennen en leren liefhebben omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. De apostel Johannes geeft die gemeenschap nog op een andere wijze weer in 1 Johannes 2:28. *“En nu, kinderkens, blijft in Hem, opdat wij, als Hij zal geopenbaard worden, vrijmoedigheid hebben en voor Hem niet beschaamd staan bij zijn komst”.*

Hoofdstuk 3:2. *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is”.*

Dat heet uitzien naar de dag van Jezus Christus, maar die voltooiing moet ons een kracht zijn, een stimulans tot reiniging en heiliging om ons dagelijks te laten reinigen en heiligen door Woord en Geest, door Zijn badwater.

Vervolgens gaan wij naar Romeinen 13:11. *“Gij verstaat immers de tijd wel, dat het thans voor u de ure is om uit de slaap te ontwaken. Want het heil is ons nu meer nabij, dan toen wij tot het geloof kwamen. De nacht (van deze wereld) is ver gevorderd, de dag (voor Zijn kinderen) is nabij. Laten wij dan de werken der duisternis afleggen en aandoen de wapenen des lichts! Laten wij, als bij lichte dag, eerbaar wandelen, niet in brasserijen en drinkgelagen, niet in wellust en losbandigheid, niet in twist en nijd! Maar doet de Here Jezus Christus aan”.*

De Here Jezus Christus aandoen in een diepe heerlijke liefdesgemeenschap en relatie met Hem.

Filipenzen 1-9-11. *“En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid, om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus, vervuld van de vrucht van gerechtigheid, welke door Jezus Christus is, tot eer en prijs van God”.*

Steeds staat er weer bij, dat de liefde onder elkaar moet aanwakkeren. Ik wil u wijzen op iets dat wij vinden in de zeven zendbrieven in het boek de Openbaring van Jezus Christus, die de Here Jezus aan de apostel Johannes dicteert voor de zeven gemeenten in Asia, welke brieven als voorbeeld dienen voor de toestanden die er door de eeuwen heen in alle gemeenten kunnen zijn.

Het eerste zendschrijven is gericht aan Efeze en het is eigenlijk fundamenteel voor alle anderen, want het is de eerste boodschap van de verhoogde Jezus aan de Gemeente.

De Here Jezus somt veel goede dingen op: ze hebben een geweldige ijver en werklust voor de Heer, zij hebben onderscheidingsvermogen van de Geest, want ze maken valse apostelen openbaar, ze volharden in de verdrukking; voorwaar een voorbeeldige gemeente. En toch, bij al deze goede zaken die de Here ook weet te waarderen, ontbreekt het voornaamste:

“Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verzaakt hebt. Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt en bekeer u”.

Al deze ijzer voor de Heer, al dat werken voor de Heer, al dat getuigen voor de Heer, zeker de Heer stelt het wel op prijs, maar het komt pas op de tweede plaats, Hij zoekt bij Zijn Gemeente als Zijn bruid een vurige verlangende liefde naar Hem, dat het hart van die bruid volledige uitgaat naar haar Hemelbruidegom, Hem aanhangt, Hem aankleeft, zich aan Hem hecht.

Dan komt al het andere vanzelf want dan gaat de Heer door die bruid werken met Zijn Gemeente. Maar er moet eerst een innige liefdesverhouding en liefdesgemeenschap zijn tussen de Heer en ons en tussen ons en de Heer.

De Heer roept ze op tot bekering en dan zegt Hij: *“Wie overwint”*. Laten wij onszelf een ogenblik toetsen voor het aangezicht van God: er zijn vijf dingen waaraan wij onszelf moeten toetsen: 1. Waarom ben ik een Christen? 2. Waarom arbeid ik voor Hem en getuig ik van Hem? 3. Waarom zet ik mij in, in een Gemeente en in het werk van de Heer? 4. Lees en onderzoek ik Gods Woord? 5. Waarom volg ik en houd ik mij aan de verordeningen in de Gemeente: avondmaal, doop, tucht?

Laten wij onszelf toetsen en ons dan afvragen: doe ik dit alles omdat het zo hoort als goed Christen, of zoek ik misschien mijn eigen vrome vlees daarin, of mijn eigen eer, of het grootmaken van mijn eigen kerk of groep waartoe ik behoor? Of - en dat is de beslissing - doe ik dit alles uit liefde voor mijn Verlosser, want dan heeft het pas waarde. Martha en Maria zijn een paar prachtige voorbeelden.

Het waren twee zusters, die de Heer dikwijf in hun huis ontvingen. Zij hadden beiden de Here Jezus lief, maar toch was er een onderscheid: Martha liet dat zien door veel voor de Heer te doen, Maria hing aan Zijn lippen en wilde in Zijn vertegenwoordigheid zijn en Zijn stem horen om te horen wat Hij tot haar te zeggen had. Dat is de eerste liefde.

Jezus zegt: *“Martha, Martha, weinig dingen zijn nodig”*, eigenlijk maar één ding, want Maria heeft het goede deel gekozen. Zitten wij aan de voeten van de Here Jezus? Dan gaat de Heer van daaruit door ons werken.

Nu wil ik u nog duidelijk maken waardoor de eerste liefde gekenmerkt is. Ik heb daarvan voorbeelden opgezocht. De eerste liefde zoekt de ogen van de geliefde Heer en is op Hem gericht en wil Hem steeds beter leren kennen. Ook zoekt de eerste liefde naar de lippen en hoort naar de stem van de geliefde Heer, zoals ook Maria deed. Er is een mooi beeld van de goede herder en de schapen; de lievelingsschapen willen altijd bij de goede herder blijven, want ze volgen zijn stem en ze weten dan dat het goed is.

Er zijn heel wat stemmen in deze wereld, vaak ook geestelijke en godsdienstige stemmen, maar onderscheiden wij de stem van de Heer, kennen wij Hem? Dat leren wij alleen zittend aan Zijn voeten, daar leren wij de stem van de Meester kennen en horen wij direct, wanneer een ander iets dergelijks zegt, iets afwijkends, dat het niet de levende woorden van de Heer zelf zijn. Zo verkrijgen wij de onderscheiding van de Geest. Dus de eerste liefde zoekt de lippen en de stem van de Heer.

Ten derde zoekt de eerste liefde de leiding van de Heer door de Heilige Geest en dat kon wel eens een heel ander programma worden dan wij denken.

Ten vierde: de eerste liefde vraagt allereerst naar de wensen van de geliefde Heer: *“Heer wat wilt U dat ik doen zal”*, niet wat mij of de ander het beste lijkt.

Ten vijfde: de eerste liefde werkt niet vóór Hem, maar alleen met en dóór Hem.

Ach wat wordt er veel voor Hem gewerkt: daverende conferenties. Massale samenkomsten, geweldige advertenties en reclamekoppen. Maar dat is niet werken dóór Hem.

Ten zesde: de eerste liefde wil Hem welgevallig zijn en blijft daarom altijd dicht bij Hem en dat is een heerlijk leven broeders en zusters, dat kan ik u verzekeren!

Ten zevende: de eerste liefde is vol ootmoed en nederigheid, dan verheffen wij ons niet boven de anderen, dan acht diegene de ander uitnemender dan zichzelf, want wij weten dat wij alleen maar uit Zijn genade leven en wat ik ben dat ben ik door Hem en zonder Hem kan ik niets doen.

Ten achtste: de eerste liefde heeft de broeders lief. Ik hoor vaak zeggen: ik heb mijn broeders en zusters lief maar de praktijk wijst wel wat anders uit; willen wij echt de broeders liefhebben dan kan dat alleen

door de liefde van de Heer.

Het laatste punt: de eerste liefde ziet uit en verlangt naar de geliefde Heer en verwacht Hem. Een Christen die niet met verlangen uitzielt naar de komst van de Heer, daar klopt iets niet, daar is de eerste liefde niet aanwezig. Wij zien uit naar onze Heer uit de hemel.

Hebreeën 10:23-25. *“Laten wij de belijdenis van hetgeen wij hopen onwankelbaar vasthouden, want Hij, die beloofd heeft, is getrouw. En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken”.*

Ziet u waar het om gaat: niet op elkaar acht geven of die broeder of zuster fout gaat en dan zeggen het is daar niet in orde, want dat is dan een vrome roddelgeest. Maar laten wij elkander aansporen tot liefde.

En dan komen de goede werken op de tweede plaats. *“Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen”.* Dat moet ons al genoeg zijn om elkaar aan te sporen om gemeenschap met de Heer te hebben, met elkaar en met Hem en dat des te meer naarmate gij de dag ziet naderen.

In Efeze 4:30 staat deze dag ook nog eens aangegeven: *“En bedroeft de heilige Geest Gods niet, door wie gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing”.* Dat is de dag van Jezus Christus. Wij zijn verzegeld door de Heilige Geest, maar laten wij die Heilige Geest ook niet bedroeven, opdat Hij ons kan leiden; dan ontvangen wij de vrucht van de Geest en de voornaamste vrucht van de Geest is de liefde.

Nog een belangrijke plaats waar wij die dag vermeld vinden is 2 Petrus 1:19. *“En wij achten het profetische woord daarom des te vaster, en gij doet wel er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de Morgenster opgaat in uw harten”.* De dag van uw en mijn verlossing, als Hij het grote verlossingswerk voltooid en wij een lichaam krijgen aan Hem gelijkvormig en wij naar Hem toe zullen gaan in het Vaderhuis.

Voordat Jezus Christus als *“de Zonne der gerechtigheid”* verschijnen zal, zien wij Hem al als *“de blinkende Morgenster”*, de Liefde die de Bruidsgemeente tot Zich roept. Die tijd zullen wij benutten om elkaar te dienen in dezelfde liefde. We vinden dat bijvoorbeeld in 2 Korintiërs 1:14, waar Paulus schrijft: *“gelijk gij reeds ten dele van ons hebt begrepen: dat wij uw roem zijn, evenals gij de onze op de dag van onze Here Jezus”.*

Wat is dat heerlijk: op die dag ontvangen wij loon en kroon voor wat wij uit liefde voor de Heer hier hebben gedaan. Misschien denkt u wel, die en die zullen wel een geweldig loon krijgen, want die zijn zo vol ijver en werk voor de Heer; maar misschien kan dat er wel eens heel armzalig uitzien, terwijl iemand die in stilte in de binnenkamer uit liefde voor de Heer getrouw was in de gebeden en voorbeden en misschien alleen maar iemand een beker water heeft toegereikt en uit liefde voor Jezus het evangelie bracht, het volle loon ontvangt.

Paulus roem was de gemeente in Korinthe en de gemeente van Korinthe had de roem van de apostelen. Dat het zo mag zijn, dat wij elkaar gediend hebben in deze wondere liefde.

Ook de Filipenzenbrief maakt hier melding van, het 2^e hoofdstuk vers 14-16: *“Doet alles zonder morren of bedenkingen, opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld, het woord des levens vasthoudende, mij ten roem tegen de dag van Christus, dat ik niet vruchteloos mijn wedloop gelopen, noch vruchteloos mij ingespannen heb”.*

Ook een arbeider voor de Heer heeft wel eens wat bemoediging nodig. Het is heerlijk als je hoort dat het werk gezegend wordt, maar wat we zijn, dat zijn we in Hem door genade. Alles zal eens aan het licht komen, al onze werken en loon en kroon wacht ons op die dag.

In 2 Timoteüs 4-7-8 schrijft Paulus: *“Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de krans (of kroon) der*

rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad". Ja, kom haastiglijk Heer Jezus en aan Uw voeten zittend, gebruik mij maar, neem mij, breek mij, vul mij en zend mij, tot dat uur daar is.

Het laatste wat ik in dit verband noemen wil is de verkwikking; hier is het nog verdrukking. Wij vinden dit in 2 Thessalonicenzen 1: 3-7. *"Wij behoren God te allen tijde om u te danken, broeders, zoals gepast is, omdat uw geloof zeer toeneemt en uw aller liefde jegens elkander sterker wordt, zodat wij zelf over u roemen bij de gemeenten Gods, vanwege uw volharding en uw geloof onder al uw vervolgingen en de verdrukkingen, die gij doorstaat: een bewijs van het rechtvaardige oordeel Gods, dat gij het Koninkrijk Gods waardig geacht zijt, voor hetwelk gij ook lijdt, indien het inderdaad recht is bij God, aan uw verdrukkingen verdrukking te vergelden, en aan u, die verdrukt wordt, verkwikking tezamen met ons, bij de openbaring van de Here Jezus van de hemel met de engelen zijner kracht"*.

Vers 10: *"wanneer Hij komt, om op die dag verheerlijkt te worden in zijn heiligen en met verbazing aanschouwd te worden in allen, die tot geloof gekomen zijn; want ons getuigenis heeft geloof gevonden bij u"*.

Ja, ze zagen uit naar die dag, niet een dag van toorn, niet een dag van verschrikking, maar een dag dat de Here Jezus verheerlijkt zal worden in Zijn heiligen en met verbazing aanschouwd zal worden.

Helemaal geen schrik of vrees in allen die tot geloof gekomen zijn, want dan zullen wij tezamen verkwikking hebben. Hier hebben wij verdrukking. Ik hoorde uit Oost Europa het volgende: in het westen bidden wij voor die Christenen daar die verdrukt worden, dat de Heer hen ervan mag bevrijden, maar zij bidden allen voor ons dat wij in het westen ook verdrukking en vervolgen krijgen, want dan komt de eerste liefde weer.

In het tweede zendschrijven zien wij dat de Here Jezus niets op een vervolgd Gemeente tegen heeft, Hij heeft hen niets ter bestraffing te zeggen. Waren zij in Smyrna dan zulke uitstekende Christenen, beter dan in Efeze? Neen, omdat ze verdrukt werden leefden ze dicht bij de Here Jezus en zochten Zijn aangezicht; er was daar een innige liefdesgemeenschap en contact tussen die vervolgd Gemeente en de Here en daarom heeft de Heer niets tegen hen.

Velen in Oost Europa en in andere landen waar verdrukking is, vluchten naar de Heer en hebben zo een innige gemeenschap met Hem en dan vindt Hij bij hen niets meer te bestraffen, want de Goddelijke liefde bedekt alles, hoopt alles, geloofd alles, is volmaakt. Laten wij ons daar naar uitstrekken.

Wij worden op een andere wijze vervolgd, veel gevaarlijker: een vervolging van verleiding, van valse leringen, van een overvloedig weldadig leven naar het vlees, van goede huizen, van goede verdiensten, enzovoort, enzovoort. O dat de Here ons terugvoert naar die eerste liefde en wij zo gereed worden gemaakt en dat de Geest en de Bruid steeds sterker gaan roepen, ook door ons heen: Kom spoedig Here Jezus, kom! Maranatha!

Amen.